

רחל מרחלת על כל העולם

אוכל כשר בבית-חולים

קתולי

נראה שלא יהיה סוף ולא יתיה גבול למעללי מיספת המיליונר הבלגי הדתי איצ'ו קסירר.

במזל טוב ובסימן טוב ילדה בתו הי- מוחרמת של קסירר, אניטה בת לבעלה היים רוזנברג, ומשום-מה בחרה לעשות את זה דווקא בבית-חולים קתולי.

כששמע האב המיליונר כי בתו ילדה בת, נמלט לישראל על-מנת להימנע מלבקר את בתו. אך את אשתו שלח בכל-זאת לבקר אצל הבת היולדה.

האם באה לבית-החולים הקתולי באני טוורפן, שבו האוכל כמו-בן-מאליו אינו כשר, ובידה חבילת מזון עבור בתה.

אבל אניטה הוכיחה כי אם יש במספחת קסירר גבר, הרי זו היא. היא סירבה לקבל מייד אמה את חבילת המזון, אמרה לאם כי יחד איתה בבית-החולים נמצא גם בעלה היים, וגם הוא, כידוע, שומר-מיצוות ואוכל אוכל כשר, וכי עד שלא תלך האם ותביא חבילת מזון כשרה גם בשביל היים, לא תיגע האם הצעירה במזון.

נשואה לקסירר או לא נשואה לקסירר, אבל היא בכל-זאת יהודיה כשרה, וכך, למרות הוראות המפורשות של בעלה, הלכה הסכאט המאושרת והביאה אוכל גם לחיים, ורק אז נערכה סעודה כדת וכדין.

אנשי הקהילה היהודית באנטוורפן, הי- עוקבים בסקרנות אחר מהלך היחסים בין אניטה והיים להוריה, מרכלים כי הכל היה ערוך ומוכן לברית-מילה מפוארת, שבה אמורים היו להשתתף כל המיומי ביהדות אנטוורפן.

הרכילות ידעה לספר גם שבסתר-ליבו החליט האב קסירר למחול לבתו במידה שהרף הנולד יהיה בן. אך מה לעשות, הנורל רצה אחרת — נולדה בת.

האם תצליח הנכדה הסרייה להמיט את לב הסבא המחרים?

רושקה ושיבה אהבת היורה

חברות בלב ונפש

הן ממש מזכירות לי בלאק-אנדרוייט, השתיים הללו. אחת שחורה ואחת לבנה, וקוראים להן שיבה ורושקה. שיבה זו השחורה, הישראלית שבשתיים, מי שמכיר אותה מלפני שהיתה שיבה, יודע שפעם, בימי ילדותה, באחת משכונות התימנים, שמה היה שושנה, אבל מאז זרמו מים רבים בירקון, ושושנה הפכה לשיבה בעזרת חו"ל הטוב והמיטיב.

רושקה, לעומת זאת, נולדה באוסטרליה ובאה אלינו במטרה מוצהרת לתפוש חתן, בדיוק כפי שעשתה אחותה הבכירה שבאה הנה לפני כשנה, תפשה בעל כלבבה ושבה לאוסטרליה.

הן הגיעו זו אל זו כשהסתבר לשתיהן כי הן רקדניות, ואו החליטו לרקוד ביחד לא רק על חתונה אחת, כי-אם על כל החתונות.

הווה אומר: הן לא רק מופיעות במועדוני-לילה כצמד בל- יסרד כשהן לבושות בבייקיני מינימלי ומניעות את אברי גופן לקצב המוסיקה הסוערת ומטמטמות אגב כך לכל רואיהן את השכל ואת הראש. והן לא רק מופיעות באותה מתכונת ממש בסרט יום הדין, כשהן מלות את ניסים סרוסי בריקוד משו לא-נורמלי במשך חמש דקות שבהן הנ"ל משתפך בשיר-אהבה מתקתק, אלא הן ביחד במסיבות, בבילויים בבתי-הקפה, ממש בלתי נפרדות.

שתיהן אהבות גברים מבוגרים, ולשתיהן יש סענות נגד הגברים הישראליים גסי-הרוח וחסי-הסבלנות. שתיהן מעדיפות לבלות אחת עם השנייה יותר מאשר עם איזה גבר תוקפני שרצה את-יודע-ימים.

בקיצור, חברות בלב ובנפש, רושקה מתחילה מישפט — שיבה גומרת אותה. כשהן שתיהן מסתכלות לאותו כיוון, הן מתכוונות לאותו דבר בדיוק.

בקיצור, אם אתה פוגש בתן, אתה בבעייה, כי כשאתה מדבר עם רושקה עונה שיבה, וכשאתה מדבר עם שיבה עונה רושקה. מה עושים עם זוג כזה?

וכעת, אתם בטח רוצים לדעת את שמות-המישפחה שלהן, זה, רבותי, בפעם הבאה. גם את הכתובת שלהן? או-קיי, אני מבטיחה גם את זה — בפעם הבאה.

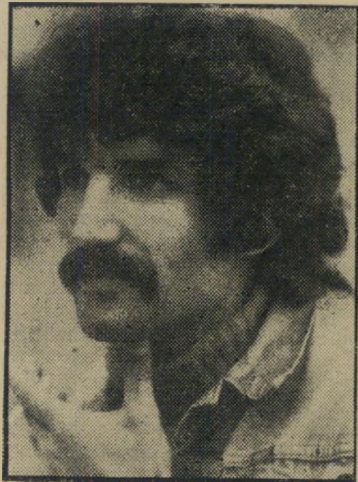
עם פעם

עזרה מידידי

עזרה מידידינו הטובים ביותר, ראשית פנה לחברו מיכה שרפשטיין, שנרתם לרעיון בהתלחבות והחליט להסיק את הערב, אחר-כך פנה אל ידידתו הבמאית אלה אל-תרמן, שלקחה על עצמה את מלאכת הבימוי. הציירת רפנה ערוך תירגמה עבורו כמה משיריו של הסה, ואילו המוסי- קאי סילבן, הוא אשר על המוסיקה.

החבר'ה האלה החליטו להביא את הרמן הסה לבימת התיאטרון, במטרה מוצהרת להרוויח מעט כסף בשביל לחיות, ובשביל להסיק הצגה נוספת באותו מתכון.

חלוציות היא בהחלט משהו נדיר בימים טרופים אלה, או כל הכבוד! חוץ מהספר- מיירה של ערב הרמן הסה עומד דידי לערוך בקרוב פרמיירה לאספות חגיגות, הוא מתכוון סוף-סוף להתחתן עם מיצי, ואם תשאלו אותו, הוא יניח לכם שגם עם חן, כי השניים תאלה הולכים רק ביחד.

דידי לוקוב אהבת התיאטרון

על השחקן דידי לוקוב סיפרתי לכם כבר מיספר פעמים, שיש לו חברה בשם מיצי שיש לה ילד מקסים בשם חן, ושכל העיר היתה אצל דידי במסיבת יום-ההולדת שלו. אבל הפעם אני הולכת לספר עליו דברים רציניים, במחילה. דידי הוא באמת איש-תיאטרון, אהב תיאטרון, מכל חלב. קורא תיאטרון, אוכל תיאטרון, רואה תיאטרון וישן תיאטרון. כשעזב את הקיבוץ לאחרונה, זה לא בגלל שהיה לו רע שם, בכלל לא. להיפך, הקיבוץ הלך לקראתו בכל המובנים. נתנו לו לשחק בבימת-הקיבוץ ונתנו לו לביים. אבל דידי הרגיש שכך הוא לא שייך — לא לקיבוץ ולא לתיאטרון. לכן החליט, לפחות לזמן-מה, לוותר על התיאטרון ו- להיות רק איש קיבוץ.

זה לא הלך, מסתבר, וכעת נמצא דידי בתקופת-ניסיון של ייתור על הקיבוץ. הוא מנסה להיות רקאי-תיאטרון. הבחור הזה, כמו שאתם רואים אותו, מכין לנו ערב שאמור להיות מעניין באופן מיוחד, ולו רק בגלל נושאו. כי דידי עומד להעלות הצגת-יחיד שתכלול את סיפוריו ושיריו של הסופר-הפילוסוף הר גימני הרמן הסה.

דידי שנתקל בספר עוד בהיותו בן 23, הבין אז שהארץ, כמו שהיתה אז, היא לא המקום והזמן כדי להביא את הרמן הסה לקהל הרחב, אך החלים לעשות ערב על הסופר הנפלא נשאר.

אחרי המלחמה קרה לו מה שקרה להרבה חברים שלו. הוא חטף "פיצוץ". הרבה דברים שהיו ברורים לו קודם-לכן הפכו פתאום בלתי-ברורים לחלוטין. כל מיני מוס- כמות ואידיאות של בחור שגדל בקיבוץ התנצצו אל מול המציאות, ודידי הבין שעתה הזמן לעשות את הרמן הסה. אלא מה, הוא החליט לבחור בדרך עצמאית ולעשות את הערב בעזרת מעט

חתונה מפוצצת

בקופסת-סרדינים

החתונה החקיימה בדירתם הצנועה של הורי החתן ביהוד, שאת קירותיה מקשטים ציורים מעשה ידי אבי-המישפחה להתפאר, מסביב, על השולחנות, היו פנורים משי- קאות קלים ועוגות-קדם, והכל בצינעה רבה. האורחים נאלצו לחמתין למעלה משעה לזוג המאושר, שבושש משום-מה להגיע, אך כשהגיע לבסוף, הסתבר שהיה כדאי לחכות. המראה היה בתחלט מלבב.

מירי, כדרכה בקודש, חבשה כובע-לבד לבן ענקי שהטיל צל כבד על מניה. היא לבשה חליפת-סטן לבנה בהקת מקושטת בנוזתי-יען, ואת ידיה כיסו כספות — כמיטב המסורה. היא היתה מאופרת ב- קפידה, וכמו שסיפר אחד הנוכחים נראתה עלי-הכף-כיפאק, נבי, לעומתה, הרביץ הור- פעה של סופי-סטאר. נעול בנעלי-העקב הי- ידועות שלו ולבוש חליפת-גינס מעושרת בכספות-מתכת (ניסים, בלע"ז), ועל ראשו כיפת ילד-טוב-יירושלים (אלא מה?).

מירי ענבר-שושן אהבת חאהבה

כמו בכל החתונות, גם בזו ארץ טקסי- הנישואין זמן רב, והקאל שמילא את החדר בו התקיימה החופה, נדחק ונדחס, אך לגבי ולמירי לא היה איפסת. זה מה שהם רצו: חתונה מצומצמת בחוג המישפחה, אבל מה אפשר לעשות שהמישפחה גדולה?

כתום הטקס התנשקו כולם עם כולם, הצטלמו ואכלו כרגיל סנדוויצ'ים ושתי מין תפוזים. החתן תכלה זרחו מאושר ולא הפסיקו לאחל לכולם בקרוב אצלכם, ו- נראה היה כאילו הם מרוצים בהחלט מי- הדרך שבה בחרו לסיים את החברות הי- ארוכה ביניהם.

מייד לאחר הטקס שבו לדירתם השכורה שליד מלון שרתון, ובעוד כחודש ימים הם מתכוונים, כמו שכבר סיפרתי לכם, לנסוע לאמריקה, או הכל טוב שיהיה.

היה צפוף שם משהו מוזעזע. למעלה ממאה אנשים נדחסו בתוך דירת שלושה חדרים קטנטנה, צפוף — אבל שמח. לא, לא היו שם אמני-צמרת וגם לא שחקני- צמרת, ולא יפות ולא יפים. היו שם רק בני-המישפחה הקרובים של החתן גבי שושן שמוצאו מצפון-אפריקה ובני-מיש- פחה הקרובים של הכלה, מירי ענבר, שמוצאה מאחת מארצות אשכנז.